

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 48

гр. Сливен , 20.05.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в закрито заседание на двадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мартин Ц. Сандулов

Членове: Светослава Костова
Цанка Г. Неделчева

като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Въззивно частно наказателно дело № 20212200600182 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на Д. И. Д. от с. Млекарево, общ. Нова Загора против Определение от 01.03.2021 год. по ЧНД № 128/2021 год. по описа на Районен съд – Сливен, с което е потвърдено Постановление от 21.12.2020 год. на РП – Сливен, ТО – Нова Загора за прекратяване на наказателното производство по ДП № ЗМ 828/2019 год. по описа на РУ – Нова Загора (№ 55/2017 год. по описа на ТО – Нова Загора), пр.пр. № 1776/2016 год. по описа на РП – Сливен, водено срещу Д. К. Д. за престъпление по чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК.

В депозираната жалба на Д. И. Д. е изразено несъгласие с определението на Районен съд – Сливен, като се твърди, че съдът не е проследил и анализирал цялостния процесуален развой на наказателното производство по обвинението на Д. К. Д.. В жалбата се посочва, че на ДП не са извършени всички процесуално – следствени действия, а именно следствен експеримент и очна ставка, както и че разследването не е проведено съобразно изискванията на НПК. Иска се въззивният съд да отмени обжалваното определение на Районен съд – Сливен, като незаконосъобразно и неправилно, тъй като извършеното от Д. К. Д. било престъпление, което представлявало средна телесна повреда и не било извършено при условията и хипотезата на неизбежна отбрана и наказателното производство следвало да продължи.

След като се запозна с подадената жалба от Д. И. Д., атакуваното определение на Районен съд – Сливен, потвърденото постановление на РП – Сливен и доказателствата, приложени в досъдебното производство, въззивната инстанция намира следното:

Досъдебно производство № зм-828/2016 год. по описа на РУ – Нова Загора, пр.пр. № 1776/2016, пор. № 55/2017 год. по описа на ТО – Нова Загора било образувано на 01.02.2017 год. срещу Д. К. Д. за това, че на 20.10.2016 год. в с. Млекарево, общ. Нова Загора е причинил на Д. И. Д. от с. Млекарево, общ. Нова Загора средна телесна повреда, изразяваща се в избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето или говоренето - престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

В хода на разследването на 28.03.2017 год. Д. К. Д. бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК.

На 23.05.2017 год. Районна прокуратура - Нова Загора внесла в Районен съд - Нова Загора обвинителен акт срещу обв.Д. К. Д. за извършено от него престъпление по чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК. В Районен съд - Нова Загора било образувано НОХД № 228/2017 год., което приключило с Присъда № 42/30.05.2018 год., с която подс. Д. К. Д. бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 132, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК и на основание чл. 78а от НК бил освободен от наказателна отговорност като му било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1500,00 лева. Присъдата било обжалвана и с Решение № 70/04.10.2018 год. по ВНОХД № 406/2018 год. Окръжен съд - Сливен отменил постановената присъда и върнал делото за ново разглеждане от друг състав, тъй като е приел, че при постановяване на присъдата са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на страните, които са неотстраними от въззивния съд, тъй като липсвало произнасяне по първоначално внесеното обвинение с обвинителен акт по чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК, липсвал оправдателен диспозитив, а не била реализирана възможността по чл. 287 от НПК за изменение на обвинението.

След връщането на делото в Районен съд - Нова Загора било образувано НОХД № 561/2018 год., което приключило с Присъда № 33/09.05.2019 год., с която подс. Д. К. Д. бил признат за невиновен и бил оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК. Срещу присъдата били подадени протест и въззивна жалба от частния обвинител и граждански ищец, чрез повереника му. С Решение № 84/20.11.2019 год. по ВНОХД № 506/2019 год. Окръжен съд - Сливен отменил присъдата и върнал делото за ново разглеждане от друг състав на от стадия на разпоредителното заседание, като е приел, че на пострадалия и на подсъдимия не е предоставена възможност за отговор на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК при проведеното разпоредително заседание; в обвинителния акт била налице очевидна фактическа грешка, която не било отстранена по реда на чл. 248а, ал. 1 от НПК; както и че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при изготвяне на мотивите, тъй като в тях била налице вътрешно противоречие в правните изводи.

След връщане на делото в Районен съд - Нова Загора било образувано НОХД № 472/2019 год. В разпоредително заседание проведено на 18.02.2020 год. съдът е приел, че с оглед становището на страните и указанията на Окръжен съд – Сливен, в хода на ДП и в обвинителния акт били допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, поради което прекратил съдебното производство и върнал делото на РП – Сливен за отстраняване на допуснатите на ДП отстраними съществени процесуални нарушения.

След изпращане на делото на РП – Сливен, ТО – Нова Загора, наблюдаващият прокурор приел, че в настоящия случай обв. Д. К. Д. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл. 132, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК, а именно, че на 20.10.2016 год. в центъра на с. Млекарево, общ. Нова Загора е причинил на Д. И. Д. от същото село средна телесна повреда, изразяваща се в избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето или говоренето, като деянието било извършено при превишаване пределите на неизбежна отбрана. С Постановление от 24.03.2020 год. наказателното производство било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 1 и ал. 3, чл. 245, ал. 1, чл. 25, ал. 1, т. 6, чл. 50 и чл. 199 от НПК, тъй като престъплението по чл. 132, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, предл. 3

вр. ал. 1 от НК е от частен характер, като на пострадалия - Д. И. Д. било указано, че в шестмесечен срок от получаване на постановлението може да подаде тѣжба по реда на чл. 81 от НПК пред съответния първоинстанционен съд - Районен съд - Нова Загора. Това постановление било обжалвано и с Определение от 04.06.2020 год. по ЧНД № 631/2020 год. по описа на Районен съд – Сливен, същото било потвърдено.

По ДП било изискана справка от Районен съд - Нова Загора дали е подадена тѣжба по реда на чл. 81 от НПК от лицето Д. И. Д. против Д. К. Д. за извършено престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК или по чл. 132 от НК. От приложената по ДП справка изх. № 1092/18.12.2020 год. по описа на РС – Нова Загора се установява, че в Районен съд - Нова Загора постъпила тѣжба от лицето Д. И. Д. от с. Млекарево против Д. К. Д. от с. Млекарево за извършено престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК и същата била образувана в НЧХД № 365/2020 год. по описа на Районен съд - Нова Загора.

С Постановление от 21.12.2020 год. на РП – Сливен, ТО – Нова Загора е прекратено на наказателното производство по ДП № зм - 828/2016 год. по описа на РУ – Нова Загора, пр.пр. № 1776/2016 год. пор. № 55/2017 год. по описа на ТО – Нова Загора, тъй като били налице данни за престъпление по чл. 132, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК. В постановлението било отразено, че престъплението по чл. 132, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, предл. 3 вр. ал. 1 от НК е от частен характер и в указания на пострадалия шестмесечен срок била подадена тѣжба по реда на чл. 81 от НПК, поради което наказателното производство следвало да бъде прекратено на основание чл. 245, ал. 4 от НПК, като било посочено че постановлението можело да бъде обжалвано пред РС – Нова Загора в 7-дневен срок от получаването му. В същото е посочено, че постановлението се издава на основание чл. 199, чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 245, ал. 4 от НПК и чл. 243, ал. 3 от НПК. Постановлението за прекратяване на наказателното производство било получено от пострадалия Д. И. Д. на 29.12.2020 год. и в указания срок същият подал жалба, по повод на която било образувано ЧНД № 6/2021 год. по описа на Районен съд - Нова Загора. Поради невъзможност в Районен съд - Нова Загора да се образува състав, който да разгледа делото с Определение № 11/01.02.2021 год. по КНЧД № 60/2021 год. по описа на ВКС, III н.о., делото е изпратено за разглеждане на Районен съд – Сливен.

В Районен съд – Сливен било образувано ЧНД № 128/2021 год. по описа на съда. С обжалваното Определение от 01.03.2021 год. районният съд потвърдил Постановление от 21.12.2020 год. на РП – Сливен, ТО – Нова Загора е прекратено на наказателното производство по ДП № зм - 828/2016 год. по описа на РУ – Нова Загора, пр.пр. № 1776/2016 год. пор. № 55/2017 год. по описа на ТО – Нова Загора, като правилно и законосъобразно.

С оглед гореизложеното настоящият състав на въззивния съд намира, че подадената жалба от Д. И. Д. против определението на Районен съд – Сливен, както и жалбата му против Постановлението от 21.12.2020 год. за прекратяване на наказателното производство на РП – Сливен, ТО – Нова Загора са недопустими.

В настоящия случай наказателното производство, както правилно е посочено в постановлението на РП – Сливен, ТО – Нова Загора е прекратено на основание чл. 245, ал. 4 от НПК. Цитираната разпоредба е в чл. 245 от НПК, която е озаглавена „Действия по спряно наказателно производство“, и същата се явява специална спрямо общите разпоредби на чл. 243 от НПК, касаещи прекратяването на наказателното производство

от прокурора и на чл. 244 от НПК, относно спирането на наказателното производство от прокурора. В тази връзка следва да се отбележи, че наблюдаващият прокурор неправилно е посочил, като основание за прекратяване на наказателното производство разпоредбите на чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК и чл. 243, ал. 3 от НПК, тъй като същите уреждат въпросите при прекратяване на наказателното производство в случаите на чл. 24, ал. 1 и 6 от НПК, както и в случаите, когато се установи, че деянието представлява административно нарушение, които хипотези не са налице в настоящия случай.

Правилно наблюдаващият прокурор след като е приел, че престъплението е от частен характер, е спрял наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК. Това постановление на РП – Сливен, ТО – Нова Загора е било обжалвано и в определенията, с което същото е потвърдено от Районен съд – Сливен, подробно е описана установената фактическа обстановка и е направен анализ на събраните по ДП доказателства. Определението на Районен съд – Сливен не подлежи на обжалване и протестиране, същото е окончателно.

В указания в постановлението за спиране на наказателното производство срок пострадалият е подал тѣжба в Районен съд – Нова Загора и законосъобразно наблюдаващият прокурор с Постановлението от 21.12.2020 год. на РП – Сливен, ТО – Нова Загора е прекратил наказателното производство на основание чл. 245, ал. 4 от НПК. В посочената разпоредба законодателят е предвидил, че прокурорът прекратява наказателното производство, ако в шестмесечния срок от получаване на съобщението за спиране на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 пострадалият от престъплението подаде тѣжба по реда на чл. 81. Тази разпоредба е в унисон с разпоредбите на НПК, тъй като е недопустимо за едно и също деяние спрямо едно лице да има две незавършени наказателни производства (по аргумент на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК), които в настоящия случай биха били неприключило досѣдебно производство и неприключило НЧХД. Същевременно законодателят не е предвидил постановленията на прокурора издадени на основание чл. 245, ал. 4 от НПК да подлежат на обжалване пред съответния първоинстанционен съд. Това е така, тъй като пострадалото от престъплението лице разполага с възможността да защити своите права при разглеждане на делото от частен характер. За пълнота следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 287, ал. 7 от НПК, когато наказателното производство е образувано по тѣжба на пострадалия и на съдебното следствие се установи, че престъплението е от общ характер, съдът прекратява съдебното производство и изпраща делото на прокурора.

С оглед гореизложеното жалбата на пострадалия е била недопустима. Обстоятелството, че в постановлението за прекратяване на наказателното производство е посочено, че същото може да бъде обжалвано пред Районен съд - Нова Загора, не може да поради правото на жалба пред съд. Ето защо районният съд не е следвало да се произнеса по съществува на жалбата, а е следвало да я остави без разглеждане и да прекрати производството. Като се е произнесъл по съществува на жалбата Районен съд – Сливен е постановил един незаконосъобразен съдебен акт, който настоящата инстанция следва да отмени, а производството по жалбата да се прекрати.

Предвид изложените съображения следва да бъде отменено, като незаконосъобразно определенията на Районен съд – Сливен, с което е потвърдено постановлението на РП – Сливен, ТО – Нова Загора за прекратяване на наказателното производство и да се прекрати производството по жалбата срещу това постановление.

Ръководен от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 01.03.2021 год. по ЧНД № 128/2021 год. по описа на Районен съд – Сливен, с което е потвърдено Постановление от 21.12.2020 год. на РП – Сливен, ТО – Нова Загора за прекратяване на наказателното производство по ДП № зм - 828/2016 год. по описа на РУ – Нова Загора, пр.пр. № 1776/2016 год. пор. № 55/2017 год. по описа на ТО – Нова Загора и прекратява производството образувано по жалба срещу това постановление.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____